

COM FEM L'ACOLLIDA DELS INFANTS A L'ESCOLA

ADAPTACIÓ i ACOLLIDA

A L'ESCOLA MARISTES CHAMPAGNAT

*L'adaptació a l'escola és un període molt important en què l'infant **crea vincles afectius** amb les mestres i amb altres criatures. Com es viuen **els primers dies incideix en els sentiments** que l'escola desperta a la criatura més endavant. És per aquest motiu que l'adaptació es contempla amb l'acompanyament de les famílies durant el temps que l'infant necessiti per sentir-se bé, i segur, a l'escola.**

El **període d'adaptació** als Maristes és obert en quant a la necessitat que presenti cada infant. En principi proposem fer un adaptació on inicialment venen durant dos dies, mig grup amb les seves famílies on s'estan a l'espai de l'aula i coneixeran a la mestra que tindran. Aquests dies la proposta que es fa és la de jugar amb els vostres fills a l'aula on la intenció és que **la mestra els pugui acollir** i anar apropant-se als vostres fills des de la confiança d'estar amb vosaltres; i observar com parreu amb ella i com us mostreu relaxats, contents i confiats a l'aula on ells aniran.

Després fem l'opció de començar a venir alguns matins, on hi podreu ser acompanyant-los a l'aula. Ells tindran diferents propostes als espais i vosaltres amb la vostra presència hi podreu estar presents per tal de donar-los seguretat i confiança. No us angoixeu per voler saber què heu de fer ja que farem una trobada explicant com entenem que ha de ser aquest acompanyament.

Creiem que fins i tot els infants que no poden tenir acompanyament familiar durant la primera fase de l'adaptació, es beneficien de la presència d'altres famílies. Sembla que és difícil que un infant se senti segur si observa en l'ambient un sol adult i vint-i-cinc infants com ell. Hi ha estudis que demostren que la sensació de l'infant és d'inseguretat: no comprèn qui el cuidarà si només hi ha un adult, i de seguida perceben la possibilitat que diversos infants necessitin aquest adult al mateix temps. La presència de molts adults a l'ambient genera seguretat perquè l'infant sent que pot ser atès per un d'aquests adults en qualsevol moment; i de fet, així és com ho fem amb les famílies.*

**Fragments extrets de l'escola Congrés-Indians a qui agraïm la formació que ens han donat i compartim moltes de les propostes que ens han fet, així com la seva mirada tantrespectuosa que tenen cap als infants*

Nosaltres creiem que el procés d'adaptació no només es dona per part dels infants sinó que també les famílies us adapteu a una nova manera d'organització, una nova mestra, a noves famílies i a un nou espai.

També l'escola fem tot un procés d'adaptació a nous infants i noves famílies, i a noves sinèrgies on les mestres cada any fan tot un nou procés de vinculació amb els infants que arriben intentant que aquesta sigui respectuosa amb els diferents ritmes, per tant TOTS ens hem d'adaptar a una nova manera de conviure.

Creiem que si aquest procés de transició té lloc de manera amable i respectuosa amb el moment que es troba cada infant, això farà que es creïn vincles segurs i de confiança basats en el respecte i l'amor.

Com bé diuen a l'Escola Congrés Indians:

Sense vincle, no poden existir límits i, sense límits, no hi ha llibertat amb seguretat i protecció garantida. Cal, per tant, tenir paciència. Les normes, en un primer moment, no s'estipulen a "grosso modo" sinó que van apareixent en funció del que va passant en el dia a dia i de com es van construint els afectes. Això pot donar la sensació d'un cert relativisme o manca de referents... però cal creure-s'ho fermament; els adults i les adultes de l'escola saben molt bé el que estan fent.

Pot ser que els familiars nouvinguts es sentin confosos davant de tot plegat, però cal deixar que això sigui així per tal que els límits i la llibertat vagin emergint de forma natural i autèntica. Potser els primers dies no saben què és el que han de fer. Potser alguna persona adulta de l'escola els ha de dir, discretament, que això que estan fent no es pot fer i ells i elles han de transmetre aquest missatge al seu fill o a la seva filla. Potser els sembla que van d'un lloc a l'altre, sense gaire orientació clara.

Potser passen moltes coses que ni s'imaginaven. Fins i tot, que senten petites inseguretats i que estan en un petit llac d'incertesa. I, molt segurament, tindran molts dubtes. Cal recordar que es pot acudir a algun adult o adulta referent de l'escola per resoldre qualsevol dubte i que la comunitat compta amb un programa d'apadrinament entre famílies que pot fer les coses molt més fàcils i planeres.

I és que l'adaptació i l'acollida també és una qüestió d'adults i adultes. Una qüestió de vincle entre persones adultes que tenen un objectiu comú: acompanyar els processos vitals, emocionals i d'aprenentatge dels infants. És una relació, per tant, de tres vèrtexs i que, entre tots i totes, cal que sigui construïda en base a la confiança, a la paciència i al diàleg.

Entenem que aquest període d'adaptació mou moltes coses dins dels adults que a vegades fan difícils l'acompanyament als nostres infants i per això us remetem una sèrie d'articles escrits per psicòlogues expertes en temes de criança infantil que reflecteixen la nostra mirada cap aquest moment d'acollida. Molts d'ells estan plens de recursos i eines per poder fer servir aquestes primeres setmanes que comencem l'escola.

Aquells que vulgueu llegir més o mirar vídeos sobre aquest tema us recomanem:

La **Míriam Tirado** és una consultora de criança conscient especialitzada en maternitat, paternitat i criança. Es dedica a ajudar a mares i pares a connectar amb els seus fills. Dintre del seu blog té un munt d'articles, tips i podcasts que fan referència al que ella creu què és una ADAPTACIÓ ESCOLAR REAL. Ho fa amb un to distés i divertit i empatitza molt amb les famílies i els seus processos de criança.

[Adaptació escolar real](#)

[Consejos para una adaptación escolar real \(youtube.com\)](https://www.youtube.com/watch?v=ECl8wgpe_el)

De tots els articles us recomano mirar-vos aquest: ['Per una adaptació escolar real'](#) <https://www.miriamtirado.com/ca/adaptacions-reals-ja/> ja que parla de la importància de l'adaptació ja si la podeu acompanyar dins de l'aula com si no ho podeu fer. Molt interessant el seu Instagram on penja tips ràpids de llegir.

La **Verònica Anton** és psicòloga, terapeuta psicomotriu i gestalt i especialista amb intervenció sistèmica amb famílies, infants i adolescents. Hem pogut gaudir de la seva formació a l'escola. Ella ha escrit articles sobre l'inici de l'escola i en recomanem un on fa diferència entre ['Proces de vinculació o d'adaptació?'](#) <https://sendabcn.com/el-inicio-de-la-escuela-proceso-de-vinculacion-o-de-adaptacion/> que són dos termes que utilitzem molt en aquest període i ens agrada molt com ho diferencia. I pels que vulgueu profunditzar una mica més també hi podeu trobar un vincle que parla de la **teoría del apego** de **John Bowlby**.

L'**Elisenda Pascual** és psicòloga, psicoterapeuta i escriptora. Fundadora i directora d'Acompanyament Familiar. Co-creadora, coordinadora i supervisora de projectes d'Educació Viva i té un article molt interessant que es diu ['Separacions no desitjades'](#) <http://acompanyamentfamiliar.com/ca/les-separacions-no-desitjades> on parla del sentiment de culpa que ens produeix a moltes famílies aquest moment de separació. També en el seu canal del youtube té vídeos molt interessants com aquest que parla

sobre

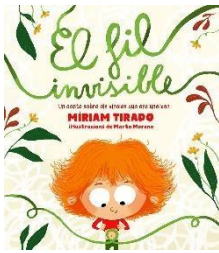

['Acompanyar l'entrada a l'escola'](#)

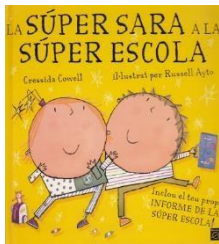
https://www.youtube.com/watch?v=ECl8wgpe_el

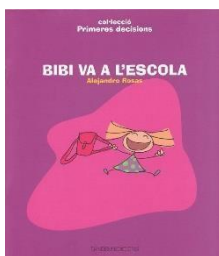
També ens agradaria aconsellar-vos algun conte que creiem que també us pot anar bé per preparar l'entrada a l'escola amb el vostres fills i filles:

Especialment us ajudarà a "treballar" el tema de la separació, tant si és per inici escolar, com si us toca transitar alguna mort propera, o si hi ha hagut divorci i cal abordar l'enyor. El conte l'he creat per donar seguretat als infants i que sàpiguen que hi ha coses que no es veuen i es toquen, però hi són.

Un conte de la Cressida Cowell il·lustrat per Russell Ayto on ens expliquen el primer dia d'escola de la Super Sara d'una forma ben divertida.

"La Bibi no tenia cap interès en anar a l'escola. Pensava que no li agradaria gens haver d'anar-hi tots els dies. Però, el seu primer dia de classe, el que va veure ja la va fer canviar d'opinió ràpidament..."

"Sovint, el primer dia d'escola és angioixant tant per als pares com per als fills. Gràcies a aquest conte i a la guia de pares que l'acompanya, coneixerem quins són els temors més habituals dels infants i com podem actuar per ajudar-los a superar-los."

Esperem que el recull de tot aquest material us pugui facilitar angioixes o dubtes que genera la primera entrada a l'escola dels nostres infants.

Si algú té alguna altre angioixa o dubte que no ha pogut resoldre no dubteu en enviar-nos una Mail a l'equip d'orientació badalona.orient1@maristes.cat

